

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط شرایط اقلیمی با روند گردشگری سالانه در شهر شیراز با شاخص TCI

محل انتشار:

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

هوشمند عطایی - هیات علمی گروه جغرافیای دانشگاه پیام نور اصفهان

لیلا پارسا - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی (اقلیم در برنامه ریزی محیطی) دانشگاه پیام نور اصفهان

مجید سنایی - دانشجوی دکتری رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، مدرس دانشگاه

سیدحمید حسین زاده - دانشجوی دکتری رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

اقلیم عامل مهمی در توسعه بخش گردشگری می باشد، یک اقلیم مناسب می تواند پاسخ های مثبت گردشگران را در پی داشته باشد و گردشگران نیز برنامه سفر خود را با توجه به شرایط اقلیمی و جوی مقصد موردنظر طرح ریزی می کنند. این تحقیق به منظور بررسی ارتباط بین شرایط آب و هوایی با روند گردشگری در شهر شیراز انجام شده است. برای انجام این تحقیق از داده های هواشناسی ایستگاه سینوپتیک، شهر شیراز در یک دوره آماری 15 ساله (1990-2005) استفاده شده است. روش مورد استفاده در این تحقیق شاخص اقلیمی گردشگری (TCI) بوده است. نتایج این تحقیق نشان داد، ماههای فصل سرد سال (ژانویه، فوریه و دسامبر) به دلیل بارش باران و برف و افت دما شرایط نامطلوبی را برای گردشگری در این شهرستان دارند. و ماههای (ماری، اوریل، می، جون، جولای، آگوست، سپتامبر، اکتبر و نوامبر) به دلیل تعدیل شرایط دمایی و بارندگی کم بهترین شرایط را برای گردشگری دارند. این پژوهش از نوع اسنادی - تحلیلی می باشد و ضمن بهره گیری از منابع کتابخانه ای به بررسی عملکرد فرایندهای مذکور در این زمینه پرداخته شده است. طبق نتایج این تحقیق بین تعداد مسافران و میانگین دمای هوا، ساعات آفتابی و وزش باد رابطه مستقیم و مثبتی وجود دارد و بین تعداد مسافران و بارش باران و برف به دلیل اثر منفی رابطه معکوس وجود دارد و با افزایش بارش، تعداد مسافران کاهش پیدا می کند.

کلمات کلیدی:

گردشگری، شرایط اقلیمی، شاخص اقلیمی توریست TCI، شهر شیراز، مطلوبیت مقاصد گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/248057>

